

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Ladislava Hejtmánka a soudců JUDr. Naděždy Treschlové a JUDr. Hany Kadaňové ve věci žalobce: **P. Z.**, zastoupen JUDr. Ing. Ondřej Horázný, se sídlem Ondříčkova 1304/9, Praha 3, proti žalovanému: **Ministerstvo dopravy**, se sídlem nábreží Ludvíka Svobody 1222/12, Praha 1, o žalobě rozhodnutí žalovaného ze dne 14. 5. 2019, č.j. 668/2019-160-SPR/3,

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

- [1] Žalobce se žalobou podanou u Městského soudu v Praze domáhal přezkoumání a zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 14. 5. 2019, č.j. 668/2019-160-SPR/3 (dále jen „napadené rozhodnutí“), kterým bylo zamítnuto odvolání žalobce proti rozhodnutí Magistrátu hl. m. Prahy, odboru dopravněsprávních činností ze dne 2. 8. 2017, č.j. MHMP 1243298/2017, sp.zn. S-MHMP 64097/2017 (dále též „prvostupňové rozhodnutí“), jímž zamítnuty námitky žalobce proti provedení záznamu bodů v registru řidičů jako nedůvodné a provedený záznam 12 bodů ke dni 12. 1. 2017 byl potvrzen, a toto rozhodnutí bylo potvrzeno.
- [2] Žalobce v podané žalobě předně namítal nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí. Uvedl, že ve svém vyjádření k podkladům rozhodnutí i ve svém odvolání argumentoval tím, že se v jednom konkrétním případě rozhodně nedopustil jednání, které je uvedeno v příloze zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (zákon o silničním provozu), a za které lze zapsat body. Uvedl, že se v průběhu řízení domáhal posouzení, zda existují způsobilé podklady pro záznamy bodů, avšak žalovaný tuto námitku zcela nesprávně právně a skutkově zhodnotil. Dále uvedl, že své tvrzení opřel o nesoulad popisu jednání na

Shodu s prvopisem potvrzuje M. D.

oznámení o uložení blokové pokuty oproti popisu jednání na pokutovém bloku, na jehož základě bylo oznámení vyhotoveno. Žalobce v této souvislosti odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu sp.zn. 5 As 76/2010-59 s tím, že z podkladů ve spise nelze bez jakékoliv pochybnosti prokázat, že se dopustil skutku uvedeného v oznámení o uložení blokové pokuty.

- [3] Žalobce dále namítal nesprávné posouzení a nesprávně zjištěný skutkový stav. Připustil, že text oznámení ze dne 12. 1. 2017 nezavdával okamžiku záznamu bodů pochybnosti o souladu jednání tam uvedeného s jednáním dle přílohy zákona o silničním provozu. Pro přehled uvedl, že jednání dle textu přílohy zákona za 5 bodů je „*nezastavení vozidla na signál, který příkazuje řidiči zastavit*“; jednání uvedené v oznámení ze dne 12. 1. 2017 bylo popsáno jako „*na křižovatce nezastavil na signál s červeným světlem „Stůj“, nezastavil(a) na signál, který příkazuje zastavit*“; popis skutku v pokutovém bloku č. E 2728544, série GE/2014: „*se rozjel na červený světelný signál „Stůj“*“. Namítal, že bodovému hodnocení podléhá pouze takové jednání, které je explicitně uvedeno v příloze zákona, přičemž v daném případě konkrétní provázanost u předmětného jednání v příloze zákona absentuje. Uvedl, že v řízení opakovaně tvrdil, že se skutečně dopustil právě toho jednání, které je uvedeno ve výrokové části pokutového bloku, přičemž svůj souhlas s tímto skutkem potvrdil i podpisem pokutového bloku. Naopak odmítl, že by se dopustil jednání uvedeného v oznámení. Z toho dovodil, že se tak nemohl dopustit ani jednání dle přílohy zákona. Zdůraznil, že z pokutového bloku je zřejmé, že se žalobce v předmětné křižovatce rozjel na signál s červeným světlem „Stůj“, což je sice protiprávní, avšak nejde o jednání dle přílohy zákona za 5 bodů. V jeho případě tak byla nepřipustně použita analogie juris v jeho neprospěch (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 4. 2008, č.j. 1 As 27/2008-67, čl. 39 Listiny základních práv a svobod a čl. 7 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod).
- [4] Dále v této souvislosti žalobce namítal, že právní účinky může mít toliko rozhodnutí (zde pokutový blok) a nikoli jakési oznámení, které má samo o sobě charakter sdělení. K charakteru oznámení žalobce odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu sp.zn. 5 As 39/2010-76. Žalobce tak dospěl k závěru, že v jeho věci mělo dojít k opravě záznamu bodů za použití ustanovení § 123f odst. 2 zákona o silničním provozu a že body měly být smazány. Zdůraznil, že k jeho tíži nelze klást, že jednání v pokutovém bloku bylo popsáno jednoznačně a nezaměnitelně s jiným jednáním, avšak neodpovídalo příloze zákona. V tomto směru pak žalobce zpochybnil způsobilost oznámení být způsobilým podkladem pro záznam bodů. Žalovaný tak byl dle žalobce povinen postupovat podle ustanovení § 50 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), a respektovat princip „*in dubio pro libertate*“. Žalobce závěrem namítal, že shora uvedené skutečnosti způsobují vnitřní rozpornost rozhodnutí (pokutového bloku), a ve svém důsledku tak mají za následek jeho nicotnost.
- [5] Žalovaný v písemném vyjádření k podané žalobě navrhoval její zamítnutí. Uvedl, že napadené rozhodnutí je plně přezkoumatelné, neboť se v něm zabýval všemi relevantními námitkami žalobce. K záznamu bodů za přestupek s právní mocí dne 12. 1. 2017 uvedl, že se podkladem pro záznam bodů zabýval na str. 4 a 5 napadeného rozhodnutí, přičemž jej shledal jako podklad způsobilý pro záznam bodů. Žalovaný označil výklad žalobce za absurdní a účelový, neboť jednání, při kterém řidič zastaví na červený signál a poté se rozjede, je stejně nebezpečné jako průjezd na červený signál. Přijal-li by výklad žalobce, tak by se tímto způsobem dala povinnost respektovat červený signál jednoduše obcházet právě

postupem, který nastínil žalobce, což není přípustné. Povinnost zastavit na červený signál pak nadto platí po celou dobu jeho svícení, nikoli pouze v jeden okamžik. Jednání popsané v pokutovém bloku ze dne 12. 1. 2017 je tak plně podřaditelné pod jednání, za které se zaznamenává příslušný počet bodů dle přílohy zákona o silničním provozu. O nicotné rozhodnutí se dle žalovaného se dle žalovaného jednat nemůže, neboť bylo vydáno věcně příslušným správním orgánem, a není vnitřně rozporné. Dále žalovaný uvedl, že dle zákona se záznam v registru řidičů provede na základě oznámení o uložení pokuty za přestupek v blokovém řízení. Z toho je zřejmé, že primárním podkladem pro záznam bodů je sice pokutový blok, avšak záznam bodů se provede až na základě oznámení o uložení pokuty a nikoli na základě pokutového bloku.

- [6] Žalobce podal k vyjádření žalovaného repliku, ve které uvedl, že v žalobě pouze vysvětlil, že bodovému hodnocení podléhá pouze takové jednání, které je explicitně uvedeno v příloze zákona. Tato jednání jsou taxativně vymezena, a proto není možné, aby se předmětem záznamu bodů stalo jakékoli jiné jednání. Žalobce připomněl, že zákonodárce v příloze zákona vytvořil katalog jednání, v němž však neuvedl žádné odkazy na konkrétní hmotněprávní ustanovení zákona ani na skutkové podstaty, podobně jako je tomu u skutkových podstat přestupků v ustanovení § 125c zákona o silničním provozu. Uvedl, že tvrzení žalovaného o tom, co je či není podřaditelné pod nějakou skutkovou podstatu, je pro posouzení věci irelevantní. Závěrem zdůraznil, že pokud obdrží registr řidičů podklad, který neodpovídá popisem jednání příloze zákona, tak nesmí automaticky zaznamenat body, ale je povinen si sám vyžádat podkladové rozhodnutí, nebo body nezapsat.
- [7] Při ústním jednání před soudem konaném dne 23. 6. 2021 účastníci řízení setrvali na svých dříve uplatněných argumentech.
- [8] Z obsahu spisového materiálu předloženého žalovaným správním orgánem vyplynuly následující, pro rozhodnutí ve věci samé, podstatné skutečnosti:
- [9] Dne 19. 1. 2017 bylo žalobci doručeno oznámení o dosažení 12 bodů v bodovém hodnocení řidiče a výzva k odevzdání řidičského průkazu v důsledku pozbytí řidičského oprávnění. Dne 23. 1. 2017 obdržel správní orgán I. stupně písemné námitky žalobce, které byly dále dne 30. 1. 2017 doplněny. Dne 24. 7. 2017 se pak žalobce vyjádřil k podkladům pro vydání rozhodnutí.
- [10] Rozhodnutím ze dne 2. 8. 2017, č.j. MHMP 1243298/2017, sp.zn. S-MHMP 64097/2017 správní orgán I. stupně zamítl námitky žalobce jako nedůvodné a provedený záznam 12 bodů ke dni 12. 1. 2017 potvrdil.
- [11] V odůvodnění tohoto rozhodnutí správní orgán uvedl, že předmětem řízení o námitkách proti záznamu bodů v registru řidičů je zjištění, zda podklad, na základě kterého je záznam v registru řidičů proveden, je způsobilým, tj. zda obsahuje potřebné náležitosti k provedení takového záznamu, zda došlo ke správnému zaznamenání informací obsažených v podkladech k provedení záznamů do registru řidičů a zda došlo na základě provedených záznamů v registru k zaznamenání bodů v souladu s „Přehledem jednání spočívajících v porušení vybraných povinností stanovených předpisy o provozu na pozemních komunikacích a počtem bodů za tato jednání“, uvedených v příloze k zákonu o silničním provozu. Dle správního orgánu nevznikly žádné pochybnosti, veškeré podklady obsahují potřebné náležitosti k provedení záznamu a jsou způsobilými podklady pro záznam bodů.

- [12] K záznamu bodů provedenému ke dni 12. 1. 2017 uvedl, že oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení ze dne 12. 1. 2017, č.j. KRPA-16061/PŘ-2017-001263, vyplývá, že žalobce dne 12. 1. 2017 v 18:35 hod. v P.-S., ul. J., porušil ustanovení § 70 odst. 2 písm. a), ustanovení § 4 písm. c) zákona o silničním provozu, čímž se dopustil přestupku dle ustanovení § 125c odst. 1 písm. f) bod 5 téhož zákona. Správní orgán uvedl, že stejné údaje jsou uvedeny i na pokutovém bloku GE/2014 E2728544. K rozdílnému slovnímu hodnocení uvedenému na oznámení a na pokutovém bloku uvedl, že toto nemůže mít vliv na způsobilost pokutového bloku být podkladem pro záznam bodů, neboť z pokutového bloku je zřejmé, že žalobce nerespektoval ustanovení § 70 odst. 2 písm. a) zákona o silničním provozu, pokuta mu byla uložena za přestupek dle ustanovení § 125c odst. 1 písm. f) bod 5 tohoto zákona a že se dopustil bodově hodnoceného jednání. Předmětný pokutový blok dle správního orgánu potřebné náležitosti k provedení záznamu bodů obsahuje. Dále uvedl, že po obsahové stránce nelze posuzovat pokutový blok s rigidní přísností. Konstatoval, že ne vždy je následkem formálních či obsahových nedostatků pokutového bloku jeho nezpůsobilost být podkladem pro zápis bodů do registru. Dále uvedl, že řízení o námitkách proti záznamu bodů v registru řidičů nepředstavuje opravný prostředek proti rozhodnutí o přestupku, ať už bylo vydáno v jakékoli podobě. Z toho vyplývá, že namítaná pochybení musí být natolik závažná, že oznámení nebo rozhodnutí podle ustanovení § 123b zákona o silničním provozu nelze jako podklad pro zápis vůbec použít (např. z důvodu nesrozumitelnosti, příp. nicotnosti).
- [13] Žalobce podal proti tomuto rozhodnutí odvolání, ve kterém uváděl obdobné argumenty jako v podané žalobě.
- [14] Žalobou napadeným rozhodnutím ze dne 14. 5. 2019, č.j. 668/2019-160-SPR/3, bylo odvolání žalobce zamítnuto a prvostupňové rozhodnutí bylo potvrzeno.
- [15] V odůvodnění tohoto rozhodnutí žalovaný uvedl, že předložené pokutové bloky týkající se jednotlivých záznamů pouze podporují tvrzení správního orgánu I. stupně o způsobilosti všech podkladů založených ve spise k záznamu bodů do bodového hodnocení žalobce. Uvedl, že v daném případě byly podklady shledány způsobilými pro záznam v registru řidičů, přičemž dle judikatury správní orgán v řízení o námitkách zásadně nepřezkoumává správnost a zákonnost aktů orgánů veřejné moci, neboť je na ně nutné nahlížet jako na správné a zákonné do okamžiku, než je příslušný orgán veřejné moci zruší. Žalovaný citoval z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 7. 2018, č.j. 10 As 141/2018-40.
- [16] K pokutovému bloku série GE/2014, č. E2728544, žalovaný uvedl, že jako podklad ob stojí, neboť je zde uvedeno jméno; příjmení; rodné číslo; adresa trvalého pobytu; číslo řidičského a občanského průkazu, dle kterého byl žalobce ztotožněn; datum, čas a místo spáchání přestupku a slovní spojení „Řidič vozidla RZ: X se rozjel na červený světelný signál „Stůj“ tím porušil § 70/2a) zákona č. 361/2000 Sb.“. Současně je uvedeno, že se jedná o přestupek dle ustanovení § 125c odst. 1 písm. f) bod 5 zákona o silničním provozu; výše uložené pokuty byla 1.000 Kč; dále pokutový blok obsahuje číslo a podpis policisty; datum a podpis žalobce jako přestupce a razítko Policie ČR. Z uvedeného je dle žalovaného zřejmé, že se žalobce dopustil přestupku tím, že nerespektoval červený signál „Stůj!“ a jeho jednání bylo dostatečným způsobem popsáno. Uvedl, že jestliže měl žalobce pochybnost o zjištěném stavu věci, neměl s blokovou pokutou souhlasit podepsáním pokutového bloku.

- [17] Závěrem napadeného rozhodnutí pak žalovaný odkázal na judikaturu týkající se odůvodňování rozhodnutí a zdůraznil smysl námitkového řízení, tj. že se jedná o řízení, které slouží pouze k odstranění chyb záznamů a nikoliv nápravě tvrzených vad rozhodnutí, na jejichž základě byl záznam učiněn či skutkových okolností spáchání přestupku.
- [18] Městský soud v Praze na základě žaloby, v rozsahu žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 2 s. ř. s.), přezkoumal napadené rozhodnutí, včetně řízení, které jeho vydání předcházelo. Při přezkoumání rozhodnutí soud vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.) a dospěl k závěru, že žaloba nebyla podána důvodně.
- [19] Žalobce v podané nejprve namítal nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí, neboť se v průběhu řízení domáhal posouzení, zda existují způsobilé podklady pro záznamy bodů, avšak žalovaný tuto námitku zcela nesprávně právně a skutkově zhodnotil, přičemž žalobce svá své tvrzení opíral o nesoulad popisu jednání na oznámení o uložení blokové pokuty oproti popisu jednání na pokutovém bloku, na jehož základě bylo oznámení vyhotoveno.
- [20] K této námitce soud předně uvádí, že zrušení správního rozhodnutí pro nepřezkoumatelnost je vyhrazeno těm nejzávažnějším vadám správních rozhodnutí, kdy pro absenci důvodů či pro nesrozumitelnost skutečně nelze správní rozhodnutí meritorně přezkoumat. Nepřezkoumatelnost pro nedostatek důvodů musí být však vykládána ve svém skutečném smyslu, tj. jako nemožnost přezkoumat určité rozhodnutí pro nemožnost zjistit v něm jeho obsah nebo důvody, pro které bylo vydáno (srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 2. 2008, č.j. 7 Afs 212/2006-76). Na odůvodnění rozhodnutí správních orgánů tak nelze klást nepřiměřeně vysoké požadavky. Není přípustné institut nepřezkoumatelnosti rozšiřovat a vztáhnout jej i na případy, kdy se například správní orgán podstatou námitky účastníka řízení řádně zabývá a vysvětlí, proč nepovažuje argumentaci účastníka správnou, byť výslovně v odůvodnění rozhodnutí nereaguje na všechny myslitelné aspekty vznesené námitky a dopustí se dílčího nedostatku odůvodnění (viz například rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 1. 2013, č. j. 1 Afs 92/2012-45, bod 28). Je také třeba vzít v potaz, že správní řízení tvoří jeden celek. Orgánu druhého stupně nic nebrání v tom se pouze ztotožnit a odkázat na odůvodnění prvoinstančního rozhodnutí.
- [21] Městský soud přezkoumal napadené rozhodnutí a nepřezkoumatelným ve výši uvedeném smyslu jej neshledal. Z napadeného i prvostupňového rozhodnutí totiž vyplývá, že se správní orgány obou stupňů dostatečným způsobem zabývaly námitkami žalobce týkajícími se přestupku ze dne 12. 1. 2017. Správní orgány předmětný pokutový blok přezkoumaly a shledaly, že obsahuje všechny potřebné náležitosti a že se tak jedná o způsobilý podklad pro záznam bodů do registrů řidičů. Dle městského soudu vypořádání konkrétních námitek žalobce ohledně tohoto bloku v napadeném rozhodnutí ve spojení s prvoinstančním rozhodnutím ob stojí. Z odůvodnění napadeného rozhodnutí jsou totiž jednoznačně seznatelné důvody, pro které žalovaný považoval argumentaci žalobce za neopodstatněnou. Polemika žalobce je proto dle soudu spíše jen polemikou se závěry správních orgánů o posouzení skutkových a navazujících právních otázek. Jen proto, že žalovaný v argumenty žalobce nevešel a neztotožnil se s nimi, nelze napadené rozhodnutí označit za nepřezkoumatelné. Lze tak uzavřít, že žalovaný své závěry vyslovené v napadeném rozhodnutí dostatečně odůvodnil, jeho právní názor je logický a

srozumitelně vyjádřen a má dostatečnou oporu v obsahu správního spisu. Proto tuto námitku soud neshledal důvodnou.

- [22] V dalším žalobním bodu žalobce namítal nesprávné právní posouzení a nesprávně zjištěný skutkový stav, neboť bodovému hodnocení podléhá pouze takové jednání, které je explicitně uvedeno v příloze zákona, přičemž v daném případě konkrétní provázanost u předmětného jednání v příloze zákona absentuje. Uváděl, že z pokutového bloku je zřejmé, že se v předmětné křižovatce rozjel na signál s červeným světlem „Stůj“, což je sice protiprávní, avšak nejde o jednání dle přílohy zákona za 5 bodů. V této souvislosti dále namítal, že právní účinky může mít toliko rozhodnutí (zde pokutový blok) a nikoli jakési oznámení, které má samo o sobě charakter sdělení a není tak způsobitým podkladem pro záznam bodů. Rovněž namítal, že pokutový blok je vnitřně rozporný a nicotný.
- [23] Podle ustanovení § 123b odst. 1 zákona o silničním provozu, v rozhodném znění: *„Řidiči motorového vozidla, kterému byl příslušným správním orgánem uložen správní trest za přestupek nebo za jednání vojáka označené za přestupek ve zvláštním právním předpise, nebo mu byl uložen kázeňský trest za jednání mající znaky přestupku anebo mu byl soudem uložen trest za trestný čin nebo jehož trestní stíhání bylo podmíněně zastaveno nebo u něhož bylo rozhodnuto o podmíněném odložení podání návrhu na potrestání, a přestupek, jednání vojáka označené za přestupek ve zvláštním právním předpise, jednání mající znaky přestupku anebo trestný čin, za který mu byl uložen trest nebo pro nějž bylo trestní řízení vedeno, spáchal jednáním zařazeným do bodového hodnocení, se zaznamená v registru řidičů stanovený počet bodů.“*
- [24] Podle odst. 2 téhož ustanovení: *„Záznam v registru řidičů provede příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností ke dni nabytí právní moci rozhodnutí o uložení správního trestu za přestupek nebo za jednání vojáka označené za přestupek ve zvláštním právním předpise, rozhodnutí o uložení kázeňského trestu za jednání mající znaky přestupku anebo rozhodnutí, kterým se ukládá trest za trestný čin, nebo ke dni nabytí právní moci rozhodnutí o podmíněném odložení podání návrhu na potrestání nebo podmíněném zastavení trestního stíhání, a to nejpozději do 5 pracovních dnů ode dne, kdy mu bylo doručeno a) oznámení o uložení pokuty za přestupek příkazem na místě, b) rozhodnutí o uložení správního trestu za přestupek nebo za jednání vojáka označené za přestupek ve zvláštním právním předpise anebo rozhodnutí o uložení kázeňského trestu za jednání mající znaky přestupku, nebo c) rozhodnutí, kterým byl uložen trest za trestný čin, d) rozhodnutí o podmíněném odložení podání návrhu na potrestání nebo podmíněném zastavení trestního stíhání.“*
- [25] Podle ustanovení § 123c odst. 1 téhož zákona: *„Příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností zaznamenává řidičem dosažený počet bodů pouze do celkového počtu 12 bodů.“*
- [26] Podle ustanovení § 123c odst. 3 téhož zákona: *„Příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností při provedení záznamu bodů, kterým řidič dosáhl celkového počtu 12 bodů, neprodleně písemně oznámí tuto skutečnost řidiči a vyzve jej k odevzdání řidičského průkazu a mezinárodního řidičského průkazu nejpozději do 5 pracovních dnů ode dne doručení tohoto oznámení. Řidič pozbývá řidičské oprávnění uplynutím 5 pracovních dnů ode dne, v němž mu bylo toto oznámení doručeno.“*
- [27] Podle ustanovení § 123f odst. 1 téhož zákona: *„Nesouhlasí-li řidič s provedeným záznamem bodů v registru řidičů, může podat proti provedení záznamu písemně námitky obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností příslušnému k provádění záznamu.“* Podle odst. 2: *„Shledá-li obecní úřad obce s rozšířenou působností námitky oprávněné, nejpozději do 10 pracovních dnů*

Shodu s prvopisem potvrzuje M. D.

ode dne, kdy mu byly námitky doručeny, provede opravu záznamu o dosaženém počtu stanovených bodů v registru řidičů a neprodleně písemně vyrozumí o provedené opravě záznamu řidiče.“ Podle odst. 3: „Shledá-li příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností námitky řidiče neodůvodněné, rozhodnutím námitky zamítne a provedený záznam potvrdí.“

[28] Systém bodového hodnocení řidičů byl zaveden zákonem č. 411/2005 Sb., kterým byl změněn zákon o silničním provozu a některé další zákony, s účinností od 1. 7. 2006. Z ustanovení § 123a věty první zákona o silničním provozu plyne, že se bodovým hodnocením zajišťuje sledování opakovaného páčání přestupků nebo trestných činů, spáchaných porušením vybraných povinností stanovených předpisy o provozu na pozemních komunikacích řidičem motorového vozidla. Smysl a účel zavedení tohoto institutu do českého právního řádu lze vysledovat z důvodové zprávy, dostupné z www.psp.cz. Z ní plyne, že „bodový systém obecně spočívá v tom, že řidičům motorových vozidel jsou za vybrané přestupky a trestné činy proti bezpečnosti provozu na pozemních komunikacích zaznamenávány ‚trestné‘ body do určité výše [...] Účelem systému je zejména postihovat recidivu páčání přestupků proti bezpečnosti provozu na pozemních komunikacích. [...] Dostatečný preventivní účinek má pouze hrozba ztráty řidičského oprávnění. Bodový systém pak představuje administrativní postup, kterým se hodnotí závažnost spáchaných přestupků, a který v tento důsledek může vyústit. Na druhou stranu ale dává řidiči kdykoli před tím, než tento krajní důsledek nastane, možnost změnou svého chování pozitivně ovlivnit své postavení a hrozbu ztráty řidičského oprávnění svým aktivním postojem odvrátit.“

[29] Bodovým hodnocením se Nejvyšší správní soud opakovaně zabýval. Již v rozsudku ze dne 6. 8. 2009, č.j. 9 As 96/2008-44, uvedl: „Správní orgán rozhodující v řízení o námitkách proti provedení záznamu bodů v registru řidičů (§ 123f zákona o silničním provozu) je oprávněn zkoumat pouze to, zda existuje způsobilý podklad pro záznam (tj. pravomocné rozhodnutí příslušného orgánu veřejné správy či soudu ve smyslu § 123b odst. 1 a 2 citovaného zákona), zda záznam v registru řidičů byl proveden zcela v souladu s tímto způsobilým podkladem a zda počet připsaných bodů odpovídá v příloze k citovanému zákonu obsaženému bodovému hodnocení jednání. Správní orgán však v tomto řízení zásadně nepřezkoumává správnost a zákonnost aktů orgánů veřejné moci, na základě kterých byl záznam proveden, neboť na tyto akty je třeba nahlížet jako na správné a zákonné, a to až do okamžiku, než je příslušný orgán veřejné moci zákonem předvídaným postupem prohlásí za nezákonné a zruší je (zásada presumpce správnosti aktů orgánů veřejné moci).“

[30] Problematikou oznámení o uložení pokut se opakovaně zabýval Nejvyšší správní soud. V rozsudku ze dne 24. 8. 2010, č. j. 5 As 39/2010-76 zcela jednoznačně uvedl, že „[o]známení policie, na základě kterých je prováděno hodnocení dosaženého počtu bodů (§ 123b odst. 2 zákona č. 361/2000 Sb., o silničním provozu), poskytuje správnímu orgánu pouze určitou informaci o věci; nelze však z něj bez dalšího vycházet v případech, vyskytnou-li se v řízení pochybnosti o údajích zde zaznamenaných. K dokazování průběhu událostí popsanych v úředním záznamu je proto třeba v takovém případě vyžádat další důkazy prokazující skutečnosti zde uvedené, např. část pokutového bloku prokazující, že přestupek byl v blokovém řízení projednán. Tento záznam sám o sobě však nemůže být důkazem, na základě něhož by správní orgán bez dalšího vzal za prokázané, že se stěžovatel přestupku dopustil, že byl projednán v blokovém řízení a že existuje právní podklad pro provedení záznamu v registru řidičů.“ Jinými slovy, oznámení policie o uložení pokuty v blokovém řízení jsou pouze úředními záznamy o tom, že byl spáchan přestupek a oznámení o tom, kdo jej spáchal,

přičemž toto oznámení poskytuje správnímu orgánu určitou informaci o věci, jejíž správnost nelze bez dalšího v případě pochybností presumovat.

- [31] Dále lze zmínit rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 12. 2013, č.j. 6 As 67/2013-16, podle něhož je třeba rozlišovat mezi řízením „o jednotlivých přestupcích (v podobě blokového či standardního řízení o přestupku)“ a řízením „o námitkách proti záznamu bodů v registru řidičů dle zákona o silničním provozu. Předměty těchto řízení jsou zcela odlišné. Příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností je v řízení o námitkách proti provedenému záznamu bodů v registru řidičů oprávněn zkoumat pouze to, zda existuje způsobilý podklad pro záznam (tj. pravomocné rozhodnutí příslušného orgánu veřejné správy či soudu ve smyslu § 123b odst. 1 a 2 zákona o silničním provozu), zda záznam v registru řidičů byl proveden v souladu s tímto podkladem a zda počet připsaných bodů odpovídá bodovému hodnocení v souladu s přílohou k zákonu o silničním provozu. Správní orgán v tomto řízení zásadně nepřezkoumává správnost a zákonnost aktů orgánů veřejné moci, na základě kterých byl záznam proveden, neboť na tyto akty je třeba nahlížet jako na správné, zákonné a nezměnitelné, a to až do okamžiku, než je příslušný orgán veřejné moci zákonem předvídaným postupem prohlásí za nezákonné a zruší je (zásada presumpce správnosti aktů orgánů veřejné moci).“
- [32] Stejně tak lze poukázat na usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 3. 2013, č.j. 1 As 21/2010-65, publ. pod č. 2838/2013 Sb. NSS, podle něhož v „§ 84 odst. 1 zákona o přestupcích jsou zakotveny tři podmínky pro uložení pokuty v blokovém řízení, které spočívají ve spolehlivém zjištění přestupku, v nedostatečnosti jeho vyřízení domluvou a v ochotě obviněného z přestupku pokutu zaplatit. Znění tohoto ustanovení by proto mohlo oproti dosavadní judikatuře vést k úvaze o principiální možnosti obnovy blokového řízení i v případě tvrzeného nedostatečně zjištěného skutkového stavu věci. Takový názor by však neodpovídal povaze blokového řízení. Orgány oprávněné ukládat a vybírat pokuty v blokovém řízení po odhalení skutku a ztotožnění osoby, která se jej dopustila, si nejprve učiní úsudek o tom, zda se jedná o přestupek, zda je tento přestupek spolehlivě zjištěn, zda jej nestačí vyřídit domluvou a zda jsou splněny i další zákonné podmínky pro jeho projednání v blokovém řízení. Následně zjišťují, zda je obviněný z přestupku ochoten pokutu v blokovém řízení zaplatit. V případě udělení souhlasu s vyřízením přestupku v blokovém řízení orgány oprávněné ukládat a vybírat pokuty v blokovém řízení vystaví pokutový blok, jehož převzetí potvrdí pachatel přestupku svým podpisem. Na pokutovém bloku se přitom podle § 85 odst. 4 zákona o přestupcích vyznačí pouze údaje o tom, jaké pověřené osoby, komu, kdy a za jaký přestupek uložily pokutu v určité výši. [...] Možnosti zajištění dalších důkazních prostředků nezbytných pro pozdější dokazování před správním orgánem a následného zjišťování skutkového a právního stavu věci v běžném správním řízení se však obviněný z přestupku vzdává udělením souhlasu s uložením pokuty v blokovém řízení. Tímto souhlasem obviněný z přestupku akceptuje skutková zjištění a z nich vyplývající závěry o spáchání přestupku, o jeho právní kvalifikaci a o nedostatečnosti jeho vyřízení domluvou, které byly učiněny v blokovém řízení. V důsledku toho pak nabývají závěry orgánu oprávněného ukládat a vybírat pokuty v blokovém řízení charakteru nesporných zjištění, která tvoří podklad pro uložení sankce. Ochota obviněného zaplatit pokutu v blokovém řízení tedy nepředstavuje pouhou jednu z kumulativních podmínek tohoto řízení, nýbrž přímo jeho podmínku sine qua non, při jejímž splnění se navíc bez dalšího vychází z toho, že je přestupek spolehlivě zjištěn a nestačí jej vyřídit domluvou a že jsou tak splněny všechny podmínky pro uložení pokuty v blokovém řízení stanovené v § 84 odst. 1 zákona o přestupcích. [...] [S] ohledem na zásadu *vigilantibus iura* (necht' si každý střeží svá práva) je nutné vycházet z

Shodu s prvopisem potvrzuje M. D.

toho, že obviněný z přestupku se souhlasem s uložením pokuty v blokovém řízení dobrovolně vzdal důkladnějšího zjišťování skutkového stavu věci [...].“

- [33] Soud na základě výše uvedeného shrnuje, že v řízení o námitkách proti provedenému záznamu bodů v registru řidičů je předmětem řízení posouzení, zda byly záznamy bodů v registru řidičů provedeny v souladu se zákonem, tj. zda podkladem pro záznam bylo pravomocné rozhodnutí, zda delikt ní jednání, které je v rozhodnutí popsáno, spočívá v porušení vybraných povinností stanovených předpisy o provozu na pozemních komunikacích, zda počet zaznamenaných bodů odpovídá spáchanému delikt nímu jednání dle přílohy k zákonu o silničním provozu.
- [34] Soud konstatuje, že již správní orgán I. stupně si opatřil pokutové bloky, které následně jako podklady svého rozhodnutí použil a vyhodnotil. Poté tak učinil i žalovaný v žalobou napadeném rozhodnutí. Správní orgány tedy postupovaly v souladu se zákonem a judikaturu, když se v řízení dle ustanovení § 123f zákona o silničním provozu neomezily výhradně na oznámení o uložení pokuty za přestupek. Zda je třeba doplnit správní spis o vydané pokutové bloky, či jiná rozhodnutí, je totiž vždy třeba posuzovat individuálně v závislosti na kvalitě uplatněných námitek. Z konstantní judikatury Nejvyššího správního soudu přitom vyplývá, že povinnost správního orgánu vyžádat si pokutový blok v daném typu řízení, obsahuje-li oznámení o přestupku potřebné náležitosti, nastupuje pouze v případě konkrétního tvrzení žalobce, které je způsobilé vzbudit důvodné pochybnosti o správnosti provedeného záznamu v registru řidičů. V rozsudku ze dne 4. 1. 2012, č.j. 3 As 19/2011-74 Nejvyšší správní soud s odkazem na dřívější rozsudek ze dne 24. 8. 2010, č.j. 5 As 39/2010-76, publ. pod č. 2145/2010 Sb. NSS, uvedl: „...oznámení o uložení blokové pokuty není nezpochybnitelným důkazem o tom, že řidič přestupek spáchal. V případě, že se v řízení vyskytnou pochybnosti o údajích zde zaznamenaných, je nutné vycházet i z dalších důkazů. Nejvyšší správní soud však dále zdůrazňuje, že tyto závěry nelze chápat tak, že ke zpochybnění údajů oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení, které zakládá povinnost správního orgánu vyžádat další důkazy prokazující skutečnosti zde uvedené, dochází vždy, když řidič namítne, že přestupek nespáchal nebo že si jej není vědom. Je totiž třeba rozlišit případy, kdy řidič pouze uvede, že se přestupku nedopustil, a případy, kdy současně uvede skutečnosti konkretizující toto tvrzení, např. že se v době údajného spáchání přestupku nacházel v jiném místě nebo že v tuto dobu vozidlo neřídil, případně svá tvrzení podloží navrženými důkazy.“ V daném případě žalobce upozorňoval na rozpornost pokutového bloku a oznámení o uložení pokuty, a proto si správně správní orgány pokutové bloky opatřily a tyto rozpory ve svých rozhodnutích vyvrátily.
- [35] Soud dále uvádí, že oznámení o přestupku sice nepředstavují správní rozhodnutí, tedy nemají přímý dopad do práv nebo povinností řidičů, avšak nelze přisvědčit žalobci, že by neměla právní účinky či závaznost. Zákonem předvídané následky působí právě již tím, že je zákon o silničním provozu v ustanovení § 123b odst. 2 písm. a) výslovně označuje za jeden z podkladů, resp. podmínek pro záznam odpovídajícího počtu bodů v registru řidičů. Při jejich formální i obsahové bezvadnosti, které soud v posuzovaném případě ověřil, a dosažení 12 bodů žalobcem musel správní orgán prvního stupně postupovat tak, jak mu ukládá ustanovení § 123c odst. 3 zákona o silničním provozu, a vyzvat žalobce k odevzdání řidičského oprávnění.
- [36] Podle ustanovení § 4 písm. c) zákona o silničním provozu platí, že „při účasti na provozu na pozemních komunikacích je každý povinen řídit se světlými, případně i doprovodnými

akustickými signály, dopravními značkami, dopravními zařízeními a zařízeními pro provozní informace.“

- [37] Podle ustanovení § 70 odst. 2 písm. a) téhož zákona platí, že „při řízení provozu na křižovatce znamená pro řidiče signál s červeným světlem „Stůj!“ povinnost zastavit vozidlo před dopravní značkou „Příčná čára souvislá“, „Příčná čára souvislá se symbolem Dej přednost v jízdě!“ a „Příčná čára souvislá s nápisem STOP“, a kde taková dopravní značka není, před světelným signalizačním zařízením.“
- [38] Podle ustanovení § 125c odst. 1 písm. f) bod 5 téhož zákona platí, že „fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že v provozu na pozemních komunikacích při řízení vozidla v rozporu s § 4 písm. b) a c) nezastaví vozidlo na signál, který jí přikazuje zastavit vozidlo nebo na pokyn „Stůj“ daný při řízení nebo usměrňování provozu na pozemních komunikacích anebo při dohledu na bezpečnost a plynulost provozu na pozemních komunikacích osobou k tomu oprávněnou.“
- [39] Podle Přílohy k zákonu o silničním provozu, která stanoví „Přehled jednání spočívajících v porušení vybraných povinností stanovených předpisy o provozu na pozemních komunikacích a počet bodů za tato jednání“ je do registru řidičů zaznamenáváno 5 bodů za jednání: „nezastavení vozidla na signál, který přikazuje řidiči zastavit vozidlo, nebo nezastavení na pokyn „Stůj“ daný při řízení nebo usměrňování provozu na pozemních komunikacích anebo při dohledu na bezpečnost a plynulost provozu na pozemních komunikacích osobou k tomu oprávněnou.“
- [40] V nyní posuzované věci je tedy podstatná otázka, zda blok o přestupku, který spáchal žalobce dne 12. 1. 2017, je dostatečným podkladem pro učinění závěru, že se žalobce dopustil bodově postižitelného jednání spočívajícího v „nezastavení vozidla na signál, který přikazuje řidiči zastavit vozidlo (...)“ Na předmětném bloku je uvedeno, že „Řidič vozidla RZ: X se rozjel na červený světelný signál „Stůj“ tím porušil § 70/2a) zák. č. 361/2000 Sb.“ Z bloku je však dle soudu zřejmé, že žalobce v rozhodný den porušil ustanovení § 70 odst. 2 písm. a) zákona o silničním provozu, a tudíž se dopustil přestupku dle tohoto zákona. To ostatně ani žalobce nezpochybňuje. Zpochybňuje pouze to, že jeho jednání nelze podřadit pod bodově postižitelné jednání „nezastavení vozidla na signál, který přikazuje řidiči zastavit vozidlo“ ve smyslu Přílohy k zákonu o silničním provozu, neboť on na červený světelný signál „Stůj“ zastavil a až pak se rozjel (což je dle žalobce sice přestupkově postižitelné jednání, ale již nikoli bodově postižitelné).
- [41] Z textu předmětné skutkové podstaty Přílohy vyplývá, že 5 body bylo sankcionováno jednání, které spočívalo v nezastavení vozidla na signál, který přikazuje řidiči vozidlo zastavit. Konkrétní povinnost řidiče zastavit vozidlo na červený světelný signál „Stůj“ vyplývá z ustanovení § 70 odst. 2 písm. a) zákona o silničním provozu. V daném případě se jedná o podrobnější rozvedení obecné povinnosti řidiče řídit se světelnými signály, dopravními značkami atd., která je upravena v ustanovení § 4 písm. c) předmětného zákona.
- [42] V tomto směru soud považuje za nutné a potřebné odmítnout polemiku žalobce s tím, že neodpovídá-li přesně jednání popsané v pokutovém bloku popisu jednání v Příloze k zákonu o silničním provozu, tak pak takové jednání není bodově postižitelné. Jakkoli soud nezpochybňuje, že se v dané věci jedná o správní trestání, na které je třeba pohlížet z hlediska nároků přísněji, tak soud nemohl jinak než vyslovit, že jednání popsané v pokutovém bloku odpovídá jednání, za které se zaznamenává 5 bodů do registru řidičů.

Shodu s prvopisem potvrzuje M. D.

Je tomu tak proto, že pokutový blok přímo odkazuje na ustanovení § 70 odst. 2 písm. a) zákona o silničním provozu, ale zejména proto, že povinnost zastavit na červený signál „Stůj“ nelze chápat tak, že řidič je povinen na tento signál zastavit, ale pak se může (*de facto*) beztrestně rozjet, jak se snaží nastínit žalobce. Soud se ztotožnil s názorem žalovaného, že povinnost zastavit a stát platí jednoznačně po celou dobu svícení předmětného signálu, přičemž jakékoli jednání, které tento signál nerespektuje, je podřaditelné pod skutkovou podstatu přestupku dle ustanovení § 125c odst. 1 písm. f) bod 5 zákona o silničním provozu a je rovněž sankcionováno záznamem 5 bodů do registru řidiče. Přijmout výklad žalobce by zaznamenalo ze strany soudu dát jasný návod na obcházení povinnosti respektovat červený světelný signál „Stůj“, což soud nemůže připustit.

- [43] Uvedený popis v pokutovém bloku dle názoru soudu nepřipouští jakékoli pochybnosti ohledně toho, jakého přestupku se žalobce dopustil, přičemž zahrnuje všechny znaky objektivní stránky předmětné skutkové podstaty. Předmětné přestupkové jednání je vymezeno dostatečně určitě a srozumitelně tak, aby každému po přečtení tohoto údaje bylo zřejmé, jaké ustanovení zákona o silničním provozu v takovém případě pokutovaný řidič (žalobce) nedodržel, a jaký tak spáchal přestupek dle tohoto zákona. Skutečnost, že na pokutovém bloku a na oznámení o uložení pokuty je použito jiné slovní hodnocení deliktního jednání žalobce, nemůže mít dle soudu vliv na způsobilost pokutového bloku být podkladem pro záznam bodů, neboť na pokutový blok nelze nahlížet s rigidní formálností (srov. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 8. 2014, č.j. 4 As 127/2014-39 či ze dne 16. 5. 2013, č.j. 4 As 8/2013-27). Předmětný pokutový blok série GE/2014, č. E2728544, totiž dle soudu obsahuje všechny podstatné náležitosti.
- [44] Soud tak shrnuje, že pro zápis 5 bodů do registru řidičů bylo dostatečné zjištění, že žalobce spáchal jednání, kterým porušil ustanovení § 70 odst. 2 písm. a) zákona o silničním provozu. Pro takový závěr předmětný pokutový blok představuje dostatečný podklad, a proto jej soud neshledal ani vnitřně rozporný ani nicotným. Pět bodů bylo tedy žalobci do registru zapsáno oprávněně.
- [45] Soud tak dospěl k závěru, že správní orgány měly v daném případě postaveno najisto, že údaje uvedené v oznámení o udělení pokuty v bodovém řízení za přestupek odpovídají skutečností uvedeným v pravomocném rozhodnutí ve formě pokutového bloku, na jejichž podkladě byly zaznamenány. Skutek byl s žalobcem projednán v blokovém řízení a řízení bylo pravomocně ukončeno řádně a úplně vyplněným pokutovým blokem. Žalobce pokutu za přestupkové jednání uhradil, pokutový blok převzal a vše stvrdil svým podpisem. Oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení pak obsahovalo přesný popis přestupku dle zákona o silničním provozu.
- [46] Závěrem pak soud pro úplnost konstatuje, že otázkou evidence bodů v registru řidičů se zabýval ve své rozhodovací činnosti i Ústavní soud. V usnesení Ústavního soudu ze dne 6. 6. 2017, sp.zn. II.ÚS 1109/16, je uvedeno: „...Ústavní soud nikterak nezpochybňuje východisko stěžovatele, že záznam stanoveného počtu bodů v registru dle ustanovení § 123b odst. 1 zákona o provozu na pozemních komunikacích je „trestem“ ve smyslu čl. 40 odst. 6 Listiny a čl. 7 odst. 1 věty druhé Úmluvy, jak ostatně dovodil Nejvyšší správní soud v citovaném usnesení rozšířeného senátu (usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 9. 2015, č.j. 6 As 114/2014-55, pozn. soudu). Ústavní soud ovšem nesouhlasí se způsobem, jakým stěžovatel tento právní názor interpretuje a aplikuje na svůj případ. Stěžovatel totiž ve své argumentaci vychází z názoru, že se jedná o trest zcela samostatný, a proto také jeho uložení

musí předcházet úplné a samostatné trestní (sankční) řízení (včetně přezkumu všech skutkových okolností), do něhož se plně promítají zásady trestního řízení, zejména pak zásady ne bis in idem, jejímž cílem je zabránit zahájení dalšího trestního řízení o téže skutku, o kterém již bylo pravomocně rozhodnuto [srov. např. rozsudek Evropského soudu pro lidská práva (dále jen "ESLP") ve věci Nikitin proti Rusku, č. 50178/99, nebo ve věci Sergey Zolotukhin proti Rusku, č. 14939/03]. Tento názor stěžovatele ovšem nekoresponduje s právním názorem Nejvyššího správního soudu, vysloveným v citovaném usnesení rozšířeného senátu a přejatým i do odůvodnění ústavní stížnosti napadeného rozsudku, v němž (s oporou v judikatuře ESLP, srov. např. rozsudek ve věci Maszni proti Rumunsku, č. 59892/00) dovedl, že „pokud jde o druhý rozměr zásady non bis in idem, tj. o vztah mezi jednotlivým záznamem bodů a dosažením maximálního počtu 12 bodů, žalobce není ve smyslu čl. 4 Protokolu č. 7 k Úmluvě znovu trestán za totéž jednání, za které byl již potrestán dříve.“ Jinými slovy, pozbytím řídicího oprávnění je trestáno opakované páčání přestupků na úseku bezpečnosti a plynulosti silničního provozu, a je tedy sankcí sui generis za speciální recidivu se samostatnou skutkovou podstatou, která je vyjádřena v ustanovení § 123c zákona o silničním provozu. Není tedy dána totožnost skutku, a nejedná se tak o trest za původní (jednotlivá) protispolečenská jednání, a proto ani nemůže jít o opakovaný postih podle čl. 4 Protokolu č. 7 k Úmluvě.“

[47] Výše uvedené žalobní námitky proto soud neshledal důvodnými.

[48] Ze všech shora uvedených důvodů proto soud neshledal žalobu důvodnou a podle ustanovení § 78 odst. 7 s. ř. s. žalobu zamítl.

[49] Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ustanovení § 60 odst. 1 s. ř. s., neboť žalobce nebyl ve sporu úspěšný a žalovanému žádné náklady v řízení nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Shodu s prvopisem potvrzuje M. D.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 23. června 2021

JUDr. Ladislav Hejtmánek v.r.
předseda senátu